

Veteranrariteten Vignale:

VOLVON SOM VOLVO INTE KÄNNER TILL

Volvo Vignale?

Är det en ny svensk/italiensk bil?

Nejdå. Det är en gammal svensk/italiensk bil.

En specialbyggd Volvo som det bara finns ett ex kvar av.

En unik bil och en mystisk bil med en lika mystisk historia. Inte ens Volvo känner till den. . .

Bostic och Cris Condor fann den. Volvo Vignale!

Anders "Bostic" Envall (text) & Chris Condor (foto)

■■■ Detta är historien om aluminium-Volvon från 50-talet.

Men det är kanske mer ett mysterium än en historia. För vi vet inte allt om denna unika bil.

Inte ens ägaren vet allt.

Å andra sidan är Volvo AB helt oförstående. De vet inte ett smack! Har aldrig hört talas om någon . . . Vignale? Volvo Vignale?

Florence Dahlman, Bosse Wikås med flera på Volvo försökte hjälpa oss med mysteriet. De bläddrade i böcker, pärmor, papper och hittade noll.

"Driver du med oss? Vignale? Är du dum i skalle?"

Nejdå, vi har sett den! Både med ögon och kamera.

Och här får ni se den. Världens enda Volvo Vignale!

En oäkting

■ Att Volvo inte visste någonting är kanske inte så konstigt. Bilen är en oäkting. Byggd utomlands.

Det hände 1954. För trettio år sedan.

Då gottade sig Volvo-koncernen åt stora framgångar med sin modell PV 444. Året innan hade Volvo för första gången presenterat stationsvagnen PV 445 Duett. Byggd på hel ram, till skillnad mot den självbärande och lite lägre personbilen.

Tidigare hade Volvo bara byggt och sålt chassierna för PV 445. Fristående karosstillverkare fick då göra påbyggnaderna åt dem som ville ha stationsvagn, lastvagn eller liknande.

1954 bodde en svensk direktör, Gösta Wennberg, i Monaco. Han gillade bilar. Och han ville ha en frän bil att stila omkring med på rivieran.

Eftersom han var svensk ville han ha en Volvo.

Inte bra nog

■ Gissningsvis tyckte han väl att en maroonröd PV inte var tillräckligt frän att visa upp i Monaco.

Ett problem som direktörens plånbok fick lösa.

Från Volvo hemma i Sverige beställdes två

stycken rullande chassier för PV 445. Duett-skelett, alltså.

I och för sig hade det ju varit gränslöst fränt att bara köra omkring på ett tomt chassie. Men direktör Wennberg hade andra planer.

Han tog sina chassier och reste till Turin i Italien. Letade där upp gamle Alfredo Vignale. En av de mindre karosstillverkarna i landet.

— Snyggo karosso il banko, possible?

— Si signore, no problemmos . . .

Bank! Bank! Bank! Klipp! Bank! Bank! Vignales verkstad byggde färdigt två fräna bilar av de två tomma chassierna. Allt handbyggdes. Karosserna är i handknackad aluminium, vilket förklarar att åtminstone en Volvo Vignale finns kvar. Den andra? Tja . . .

Stila hemma

■ Gösta Wennbergs nya bilar fick chassiebeteckningarna GW 1 och GW 2. Dottern fick GW 2 av sin far. Vänd!

Volvo Vignale 1954. Har du sett den förr? Nej det har du inte. Två byggda, i Italien. En skrotades i Västerbotten på 60-talet. Den andra står parkerad i Norrbotten. Här. Stora hjul och hög frigång, visst, den är ju byggd på Duett-chassie.

Långt ifrån Volvos eget museum framlider den ensamma Vignale'n en tylande tillvaro. Den svensk-italienska bastarden skall fräschas upp av den nuvarande ägaren.

När Vignale'n var ny satt här en B4B. Nu finns en B18 Sport under aluminiumluckan. Våxellådan är en M40. Enligt ägaren "går bilen fort".

Mystiska Volvo Vignale

Forts. från föreg. sida

Snart togs bilarna till Sverige. Det måste ju stilas lite på hemmaplan också. Efterhand såldes de svensk-italienska bilarna och sägnen berättar att den ena Volvo Vignalen skrotades efter en diskörning i Vilda Västerbotten på 60-talet. Det var GW 2.

För det är GW 1 som vi påträffar en svart höstnatt någonstans i Norrbotten. Utomhus. Avställd.

Fukten jobbar och sliter och gör allt för att knäcka karossen. Men fukten har inte fattat att den här Volvon är gjord av aluminium. Det går inte att knäcka den. Bara den svarta lackeringen håller på att ge upp.

När vi öppnar ena dörren tar vi fukten på bar gärning, i full färd med att mumsa i sig inredningen. En unken doft som man inte tar miste på

Någonstans i det omedvetna hör vi bilens rop på hjälp. En längtan till Italien, till Italiens sköna land.

Alfredo Vignale, en äldre karosstillverkare i Turin, var den man som försedde Duett-ramarna med handknackade aluminiumkarosser.

Flitigt använd

■ Nuvarande ägare heter också Gösta. En man som ägt denna Vignale i många, många år. Och använt den flitigt.

— Den går fort, är hans första omdöme.

Han påpekar att han inte vill sälja bilen. Den skall garageras och rustas upp av honom själv. När han får tid.

Så vi får hålla till godo med dessa bilder så länge. Mystiska bilder på en mystisk bil.

Mer än så här vet vi inte. Och det kan inte hjälpas att det vi berättat bara har skapat fler frågetecken, än innan. Så kan det gå.

